

Eva Gedin intervjuar Helena von Zweigbergk angående ”Ur vulkanens mun”.

Vem är Anna och vem är Mats, hur skulle du beskriva dem?

- Mats är en fyrtioårig webbdesigner som inte har lika mycket flyt i karriären som han hade tidigare. Anna arbetar i en bokhandel och har just börjat skriva böcker om hur man bäst njuter av livet. Hon är vilsen och ängslig. Han är ofta arg och sur. De är båda olyckliga och tycker innerst inne att det är den andras fel.

- Mats och Anna är moderna människor som vet hur allt ska vara och hur man ska bete sig. De kan sin doktor Phil. Hur man ska respektera varandra som par. De vet också hur viktigt det är att ge sina barn kärlek och trygghet. Allt vet de, men vad hjälper det?

Varför förlade du handlingen till just Sicilien?

- För ganska många år sedan var jag på den här platsen på Sicilien för första gången. Jag fascinerades av hur det la sig ett tunt lager damm över allt efter att vulkanen haft ett utbrott. Samtidigt började jag tänka på att i en roman skildra hur människor, förenade i kärlek, kan förpesta livet för varandra utan att ens själva förstå hur det kunde bli så.

- Dessutom älskar jag vulkaner. De är otroligt spännande och dramatiska. Jag rekommenderar alla att resa till Sicilien och bestiga Etna.

Har vi för höga krav på våra relationer idag? Är det därför vi har svårt att få dem att funka?

- Det finns ett karriärtänkande när det gäller relationer och föräldraskap. Speciellt när det gäller barn finns det någon överspänd idé om att vara världens bästa mamma eller pappa. Det blir en sorts narcissism i det. De stackars barnen ska bistå sina föräldrar med bekräftelse. Någon sa till mig att man förr var rädd att ens föräldrar inte älskade en. Idag är det tvärtom.

Hur vill du att folk ska reagera när de läser den boken, tror du att den kan rädda några relationer?

- Det vet jag inte. Jag hoppas man får syn på någon, men ger inga goda råd. Sådana får man nog nu för tiden, de finns i varenda tidning. Vad jag verkligen hoppas är att människor som läst boken börjar PRATA. Då har jag uppnått något. Och att man får syn på något vardagligt som man vet finns, men aldrig riktigt ser på riktigt.

Har du själv erfarenhet av det här? Är det därför du kan skriva så bra om det?

- Det är inte mitt liv och min resa, det är mitt dockskåp. Allt är en blandning av sådant jag varit med om och rena fantasier. Om jag skulle skriva om mitt eget liv skulle jag aldrig våga vara så hämningsslös som jag är i den här boken.

Hur gör du när du skriver? Var är du? Gör du mycket research innan?

- Jag sitter väldigt disciplinerad i min arbetslokal och skriver minst två sidor varje dag. Ofta mer. Sedan lyssnar jag alltid på musik och dricker enorma mängder kaffe.

Var det något speciellt som du tyckte var viktigt när du skrev boken?

- Barnen! Jag ville visa hur barnen har det i en sådan här spänd familj. Doktor Phil har sagt att det är bättre att komma från en splittrad familj än att bo i en splittrad familj. Det pratas alltid om att barn till skilda föräldrar lider. Men barn i en ambitiös kärnfamilj som den här kan ha det jättejobbigt.